

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landsthinget. № 112.

Tredie Session.

67de Møde.

Torsdagen den 29de Januar.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Det er jo ganske vist, at endeel af det, som Regjeringen har tilfattet ved sit Udkast, ikke opnaaes, hvis de Forslag maatte vinde Thingets Bifald, som ere fremførte; men at disse Forslag skulde kunne betragtes som et ganske nyt Forslag, har Udvalget dog ikke kunnet finde. Dette vil jo imidlertid komme an paa det ærede Things Bedømmelse, og, skulde de Ændringsforslag, som ere komne fra Udvalgets Side, efter Things Skjøn, bestindes at være saadanne, at de maatte betragtes som et aldeles nyt Forslag, saa vil Udvalget jo ikke kunne gaae videre, end at det saa maa henholde sig til sin Betænkning.

Formanden: Jeg maa erindre, at det kun er det, som den sidste Deel af den ærede Ordførers Foredrag angik, som for Diebliffet er under Forhandling, nemlig det formelle Spørgsmaal.

Ordføreren: Jeg tillader mig i Anledning af denne Bemærkning at erindre, at det vilde være umuligt at begrunde, hvad jeg sluttede med, uden at have forudskiftet, hvad jeg tillod mig at ytre, forinden denne Slutning fremkom.

Formanden: Det var ogsaa kun den fremtidige Discussion, min Bemærkning væsenligt havde Hensyn til.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, hvorvidt Udvalgets Forslag ikke var at ansee som et nyt Lovforslag, men kunde betragtes som en Ændring til Lovudkastet, og saaledes kunde komme under Forhandling, hvilket antoges med 24 Stemmer mod 16.

Formanden: Jeg skal altsaa nu sætte Udvalgets Forslag, forsaavidt det gaaer ud paa en ny § 1, under Forhandling. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Ved hvad jeg allerede har taget mig den Frihed at fremføre, har jeg begrundet, hvorfor Udvalget er fremkommet med et Forslag til denne Paragraph, og jeg har saaledes i denne Henseende intet Videre at tilføie.

Finantsministeren: Jeg kunde ikke tidligere, uden at overtræde den høitagtede Formands Anviisning om at holde sig til Sagens formelle Side, imødegaae enkelte Ættringer, som af den ærede Ordfører før bleve fremsatte, og jeg maatte derfor foretrække at udsætte det, indtil det havde viist sig, om det ærede Thing vilde gaae ind paa at discutere Udvalgets Forslag. Jeg kan ikke Andet end paastaa, at det ærede Udvalg, ved at stille disse Ændringsforslag, har troet at kunne gjøre det lettere for Regjeringen at komme samme imøde; men jeg skylder dog til samme Tid at udtale, at denne Formodning fra Udvalgets Side dog ikke ganske svarer til Virkeligheden; thi jeg kan ikke see rettere, end at det er et heelt andet og heelt nyt Forslag, der vilde blive antaget, hvis man gik ind paa de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Ikke blot vilde man jo derved paa ingen Maade faae enten en Coloniallov antagen eller et Colonialraad dannet, men man vilde kun faae en Forsamling, for hvilken et Udkast til en saadan Lov skulde forelægges; men der er desforuden derved at bemærke, at man da kom til at give en Lov om en Gjenstand, om hvilken slet ingen Lov behøvedes, thi der udfordres ikke, for at Kongen skal kunne sammenkalde en saadan Forsamling, for hvilken man viistede et slikt Lovudkast forelagt, nogen Lovbemyndigelse;